

дълга по тоя начинъ не означава още че изплащането му спрѣмо частнитѣ лица ще стане въ сжщата чужда монета. Частнитѣ лица ще си получатъ сумитѣ които има да взематъ въ левове, както тия които има да даватъ, ще внесатъ тоже левове въ бюрото.

Второ положение. Уреждания на вземания уговорени въ чуждестрана валута.

Въ такъвъ случай нашето бюро задължава бюрото на съответната държава, въ паритѣ на която е изразенъ дълга, направо съ сумата на вземането. Съ сжщата сума бюрото—дебиторъ ще ни завѣри въ неговата валута. Ако ли вземанието е изразено въ монетата на една трета държава, то прѣобръщането му въ монетата на дебиторната държава ще стане по курса отъ прѣди войната, който тия държави сж имали помежду си (чл. 176 буква Г.).

Явява се въпроса, по кой курсъ би трѣбвало да заплати нашата държава вземането на българскитѣ поданици въ чужда валута: дали по курса отъ прѣди войната или по дневния курсъ. Ако държавата заплаща по курса отъ прѣди войната, тя незаслужено ще спечели разликата отъ курсоветѣ за чуждитѣ валути за смѣтка на свойтѣ поданици. Сжщата валута ако тя искаше да я достави на свободния пазаръ ще ѝ струва по дневния курсъ. Ето защо държавата трѣбва да заплаща вземанията на българскитѣ поданици уговорени въ чужда валута по дневния курсъ. За курса на деня ще се взема датата когато вземанието е признато отъ неприятелското бюро и минато въ завѣрение на нашето. Отъ тоя начинъ на изплащане държавата формално нищо не губи защото фактически тя е завѣрена въ тоя день съ съответна сума чуждестрана валута. Държавата ще почувствува разликата отъ курсоветѣ само ако тя въ края на краищата се укаже дебиторка, вмѣсто кредиторка. Отъ това че българскитѣ поданици, заварени отъ войната съ чуждестрани вземания, ще спечелятъ вслѣдствие разликата отъ курсоветѣ, да се иска да имъ се отнеме тая печалба ще бжде много несправедливо. Понеже печалбата е произлѣзла не